

Чудната количка

(Приказка)

Бѣдното сираче Жанета пасѣше овце. Едниѣжъ изъ гората изкочи вѣлкѣ, грабна единъ овенъ и го отнесе.

Жанета се уплаши да я не бие лошиятъ ѝ господарь, остави стадото и побѣгна въ гората. Тя рѣши, никога да се не връща назадъ.

Стѣмни се. Жанета я достраше самичка въ тъмната гора. Тя бѣше уморена, приспа ѝ се. Съ голѣма мѣжа се възкачи тя на стария клонестъ дѣбъ, завърза се съ пояса си за единъ клонъ и заспа.

Посрѣдъ нощъ нѣщо загърмѣ, затрещѣ подъ дѣба. Жанета страховито отвори очи и погледна долу. Тя видѣ, че подъ дѣба се дотъркаля хубава количка, направена отъ голѣма тиква съ двѣ малки колелца. Тиквата бѣше издѣлбана и въ нея седѣше нѣкакво малко човѣче, цѣлото жѣлто, като тиквата и облѣчено въ жѣлти дрехи...

— Хм... хм... — заговори джуджето само на себе си, — дѣ да скрия количката? Дали да я завра въ кѣпината? Тамъ навѣрно никой нѣма да я намѣри!... Само дано тая страшна нощъ мине благополучно, а послѣ азъ пакъ ще спя спокойно цѣла година...

И, като говорѣше това, то, наистина, заврѣ количката въ храста, и започна да се катери нагорѣ по сѣщия дѣбъ, на който седѣше Жанета. Джуджето я не забѣлѣза, — избра си удобно мѣстенце на дебелото стѣбло, сви се на колело и ведната захърка здраво...